

UBYTOVÁNÍ

Ubytování v Benátkách je velmi drahé, jednoduchý pokoj bez vlastní koupelny v jednohvězdičkovém hotelu vyjde nejméně na 60 eur.

● **Edelweiss Stella Alpina.** Tel: 041 715 179, e-mail: stelalpina@tin.it; Calle Priuli detta dei Cavallemi 99d. Hotel přímo v historickém centru města, pět minut chůze od vlakového nádraží nabízí noc od 67 eur.

● **Albergo Adua.** Tel: 041 716 184, Lista di Spagna 233a. Nabízí čtyřicet jedno nebo dvouložkových pokojů pokojů od 70 eur.

● **Hotel Rossi.** Tel: 041 715 164, Calle de le Procuratie. Hotel patří k těm levnějším ve městě, nicméně na internetu se o něm cestovatelé nezmiňují nijak hanlivě. Podle osobních zkušeností nabízí standard přímo v centru města za rozumnou cenu. Od 55 eur.

● **Hotel Galleria.** Tel: 0415 232 489, e-mail: galleria@tin.it; Dorsoduro 878a. Jestliže toužíte po romantickém výhledu na kanál Grande, tak nesmíte při hledání ubytování minout právě tento palác ze 17. století, který nabízí ubytování v deseti pokojích. V šesti z nich je výhled právě na vodní dominantu města. Pokoje od 85 eur.

● **Londra Palace.** Nedaleko náměstí Svatého Marka, ve čtvrti Castello, si podle průvodce Lonely Planet můžete žít jako dōžata s unikátním výhledem na město. Tento komfort však něco stojí a nejlevnější ubytování v pokojích s nábytkem z 19. století přijde na 275 eur. www.hotelondra.it

INFORMACE

Turistické kanceláře:

V Benátkách jsou celkem tři – na nádraží, na náměstí Svatého Marka a v Benátském pavilonu na nábreží. Tel.: 0415 298 722, 0415 208 964, 0415 226 356

www.travel-italy.com/info anglicky

www.regione.veneto.it pouze italsky

www.carnivalofvenice.com oficiální stránky karnevalu (anglicky)

Mnoho dalších užitečných internetových adres najdete na:

www.hotelbologna.com/links.htm

→ vybavují cestovní kanceláře – naprosto nedokáží složitě bludiště ulic rozplést.

Benátky se dělí do šesti čtvrtí – „sestieri“: Cannaregio, Castello, San Marco, Dorsoduro, San Polo a Santa Croce.

Dělení na čtvrti je důležité: Benátky, které se tisíciletí těšily svobodě a nezávislosti, si totiž vyvinuly vlastní způsob číslování ulic. Každá čtvrť, na-

místo názvů ulic, se vybavila dlouhou řadou čísel.

Aby to s putováním po Benátkách nebylo tak snadné, ještě tu člověk nemůže používat téměř žádný dopravní prostředek. I vlastní auto musíte nechat na záchytných parkovištích před městem. Jediným způsobem, jak se po městě pohybovat, je využít některý druh vodní dopravy: ať už je to

vaporetti, jakási obdoba městských tramvají (jízda stojí zhruba 4 eura), traghetto, což jako veřejná gondola, která jezdí po kanálu Grande, anebo opravdovská gondola, jejíž majitel ve slámáku se stuhou, proužkovaném tričku a věčným „Óóó sóóóle míóó“ na rtech si však řekne za padesátiminutovou projížďku nejméně o 60 eur.

No – a pak samozřejmě zbývá pěší chůze, čili piedi. Pozvolna si klestíte cestu k centru, obklopujete vás gotické, renesanční či rokokové paláce, další dům dýchá exotikou, je v maurském stylu, a tím připomíná, že Benátky bývaly místem, kde se střetával Východ se Západem, odkud přivezli norimberští kupci do Čech indické koření, odkud se Marco Polo vydal na svou cestu do Číny.

Srdce města

„Nejvyšší a nejprostrannější, z jednoho směle ve výšce se klenoucí oblouku pozůstávající most, jenž přes hlavní kanál čili prolevu vede, sluje Ponte Rialto. Krása ho neozdobuje, ale tím více pro stavitelce pozorování hoden jest.“

Most Rialto spojuje dva břehy kanálu v nejužším místě.

FOTO: ARCHIV

Úskalí benátského karnevalu

Záběry z benátského karnevalu byvají úchvatné: na pozadí impozantních paláců tančí barevný rej plný bílých škrabošek a nákladných kostýmů.

Že v té idyle něco chybí? Ano – jsou to turisté. Těch do Benátek přijíždí v době karnevalu (od 21. února do 4. března) ještě víc než kdykoli jindy. Největší blázeňec vypuká v sobotu 1. března. Na večer je naplánován slavnostní průvod masek, a tak obří dálkové autobusy, které najíždějí na záchytné parkoviště na kraji Benátek už od sedmé hodiny ranní, v ten den doslova chrlí zábavychtivé turisty.

Tyto masy nedokáží absorbovat ani dlouhé krivolaké benátské uličky a už na mostě Rialto byvá problém zastavit se, vyklonit přes zábradlí a vyfotografovat plující gondoly s maskami.

Škrabošky se dají ve městě koupit, opravdu pěkná zhruba od 15 eur. Přičemž platí: čím blíže jste k centru, tím ceny masek stoupají. O něco levnější je pořídit si masku přímo na obličej – pouliční kreslíř si za zlato-modrou-stříbrno-růžovou variaci řekne o zhruba pět eur.

Je poledne a blížíte se k hlavnímu benátskému náměstí. Posledních pár ulic od „Marka“ vás doprovázejí hlučné výkřiky policistů. Ti stojí na rohu té-

měř každé užší uličky a zuřivě gestikulují na turisty. Tudy ano, tudy ne. Tudy nesmíte, tudy se chodí jen v protisměru. Tudy také ne, o pár metrů dál a za dalším rohem je zácpa.

Na náměstí už to vře. Je plné turistů. A skoro v každém výklenku po obvodu Svatého Marka pózuje ty nejkrásnější masky, jaké si umíte představit. Každou ovšem obklopuje hlouček zuřivých fotografů. Přidáte-li se k nim ve snaze ulovit také nějaký obrázek, nečekejte na zdvořilost. Fotografové-amatéri mají totiž ostřejší lokty než kdekterý profesionál.

Prohlédnout si památky je o tomto víkendu dost obtížné. Bazilika je doslova zavalena turisty, vyhlídku na Most vzdechů opět strážejí policisté, kteří nutí chodce, aby kráčeli v rytmu píšťalky. Zastavit se? Nelze. Už se k vám jeden z nich prodírá, aby vám vysvětlil, že zastavovat se tady a teď vážně není dobrý nápad.

Řešením by bylo na chvíli zmizet do restaurace na jídlo. Problém je, že v okamžiku, kdy vás dožene hlad a začnete přemýšlet, kde doplnit síly, ztrácíte Benátky kouzlo. Blízké i vzdálenější restaurace praskají ve švech, šance sednout si do některé